

MATEJ

BILTEN MLADIH KNJIŽNIČARA

PROSINAC, 2012.

br. 16

*OSNOVNA ŠKOLA
"Sveti Matej"
VIŠKOVO*

MATEJ

BILTEN MLADIH KNJIŽNIČARA

Izdavač: Osnovna škola "Sveti Matej" Viškovo
Vozišće 13

Za izdavača: ravnatelj Josip Crnić, prof.

Uredništvo: dipl. knjižničarka Jasminka Bertović Pupić, prof.

&

MLADI KNJIŽNIČARI:

Nora Božić, 7.b	Nikol Luketić, 8.b
Eliana Makovac, 7.b	Ana Marija Pilepić, 8.b
Marko Goreta, 7.c	Matea Potočnjak, 8.b
Jelena Jančić, 8.b	Anamari Romih, 8.b
Anamaria Jugo, 8.b	Dea Saftić, 8.b
Manda Knežević, 8.b	Petra Vujović, 8.b
Manuel Malikić, 7.c	

Knjižničari zahvaljuju :

- ❖ Liljani Host, učiteljici razredne nastave i njezinim glumicama na pomoći u organizaciji književnog susreta sa Željkom Horvat-Vukelja;
- ❖ svim dragim sudionicima akcije „ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA!!!“;
- ❖ Radmili Vuglovečki, Antoniji Grubišić, Kseniji Žauhar, Katarini Sušanji i Sandri Mikšić, učiteljicama 3. razreda te Mili Basti, Liljani Host, Steli Štrković, Ireni Pilčić i Gordani Dukić Širola, učiteljima 4. razreda na sudjelovanju u proslavi Međunarodnog dana školskih knjižnica 2012.;
- ❖ Vali Božić, nastavnici TZK-e i njezinim sportašima na organizaciji DRUŽENJA S OLIMPIJCIMA;
- ❖ svim učenicima i djelatnicima škole "Sveti Matej" koji su posredno i neposredno pomagali pri stvaranju "Mateja" broj 16.

S A D R Ź A J:

1.	<i>„MATEJ“ broj 16</i>	4
2.	<i>ČITATI JE ZDRAVO (ili TKO ČITA – NE SKITA)</i>	5
3.	<i>STRIBOR nam darove nosi!</i>	7
4.	<i>Prvašići u školskoj knjižnici</i>	9
5.	<i>Književni susret s Tatjanom Udović</i>	11
6.	<i>Misli na sutra</i>	13
7.	<i>Književni susret sa Željkom Horvat-Vukelja</i>	15
8.	<i>Dečko koji (očito) voli knjige</i>	19
9	<i>Mjesec hrvatske knjige 2012.</i>	21
10.	<i>Mjesec hrvatske knjige u OŠ “Sveti Matej”</i>	22
	❖ <i>HUMANITARNO-EKOLOŠKA AKCIJA</i>	
	<i>„ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA!“</i>	24
	❖ <i>Međunarodni dan školskih knjižnica</i>	29
	❖ <i>Druženje s riječkim olimpijcima</i>	32
11.	<i>Novo u knjižnici</i>	36
12.	<i>Časopisi koje prima naša knjižnica</i>	37
13.	<i>Torbe napravljene od starih knjiga</i>	39
14.	<i>Dobra spominjanja... ..</i>	41

"MATEJ" broj 16

Dragi čitatelji,

u vašim je rukama „Matej“ broj 16, školski list **Mladih knjižničara OŠ „Sveti Matej“**. U proteklih godinu dana radilo ga je, s mnogo ljubavi i zadovoljstva, **14** vrijednih knjižničara - **13** „Mladih“ + **1** nešto malo starija.

„Matej“ izlazi jednom godišnje, uoči Božića, i pripada mu čast „zatvaranja“ kalendarske godine. Stranice koje su pred vama donose priče, događaje i zanimljivosti iz života knjižnice **OŠ „Sveti Matej“**, kao i iz života knjiga i knjižnica općenito u 2012. godini.

Život i rad **školske knjižnice** u ovako velikoj školi kao što je „Sveti Matej“ nije nimalo lak. **Imamo 880 učenika, 34 razredna odjeljenja i 70 djelatnika.** No, bez obzira na sve, tijekom svake školske godine vrijedno sakupljamo priloge, marljivo pišemo tekstove i s mnogo ljubavi pripremamo i

uređujemo naš Bilten. Sami printamo i kopiramo, slažemo i uvezujemo čak **150 primjeraka „Mateja“!**

U prvom dijelu „Mateja“ broj 16 prisjetili smo se događaja iz drugog polugodišta školske 2011./2012. godine. Početak 2012. godine obilježili su **STRIBOROVI** darovi, a nastavilo se, kao i uvijek, veselo i svečano uz tradicionalno primanje najmlađih učenika u članstvo školske knjižnice. U gostima su nam bile **Tatjana Udović** i **Željka Horvat-Vukelja**, a kao **EKO-ŠKOLA**, Dan planeta Zemlje obilježili smo u školskoj knjižnici radionicom, odnosno školskim satom energetske učinkovitosti.

U drugom dijelu **BILTENA MLADIH KNJIŽNIČARA** posebnu pozornost, kao i uvijek, posvetili smo **Mjesecu hrvatske knjige**, kojeg smo dostojno, raznovrsnim aktivnostima i programima, obilježili i ove godine. Humanitarne aktivnosti nastavili smo s akcijom „**ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSКИH KOLICA!!!**“, svečano smo obilježili Međunarodni dan školskih knjižnica i družili se s hrvatskim olimpijcem! Prisjetili smo se dječjih pisaca koji nisu više s nama, spomenuli zanimljive naslove koji su obogatili knjižnični fond, naveli časopise koje možete pronaći na policama naše knjižnice i pisali o torbama napravljenim od starih knjiga.

Ugodnu zabavu, kao i uvijek, žele vam vaši

MLADI KNJIŽNIČARI

i

školska knjižničarka **Jasminka Bertović Pupić**, prof.

ČITATI JE ZDRAVO

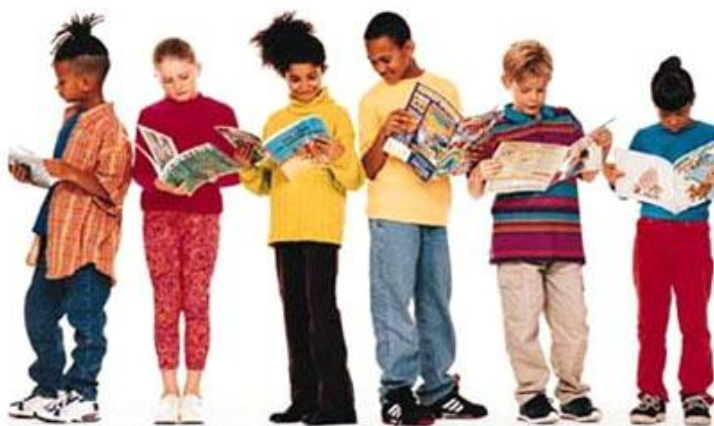
ili

TKO ČITA - NE SKITA!

***Ako niste knjigoljupci, pročitajte ove retke
pa možda to i postanete!***

Čitanje je svakako bogaćenje. Čitanjem razvijate svoj govor, izražavanje, maštu, učite se razlikovati dobro od lošeg, lijepo od ružnog, tužno od smiješnog, stvarno od bajkovitog. Kroz druženje s književnim likovima upoznajete različite vrste karaktera, shvaćate da su ljudi različiti, povezujete njihove osobine s dobrim i poželjnim ili s lošim i nepoželjnim.

Čitajući povijesne knjige upoznajete prošlost, učite. Bajke i znanstveno-fantastične priče potiču vas na razmišljanje tipa «što bi bilo kad bi bilo», razvijaju vašu maštu. Suvremeni dječji romani pomažu vam shvatiti odnose među ljudima i svijet u kojem živite. Iskustva likova pomažu vam u suočavanju sa sličnim problemima i u razumijevanju osjećaja drugih ljudi.

Knjiga ima čudesnu moć ili više njih: moć poučavanja, moć maštanja, uživanja, putovanja u nepoznato. Knjige vas mogu nasmijati, rastužiti, potaknuti na razmišljanje, maštanje,

a uz knjigu se možemo i družiti čitajući i prepričavajući literarne događaje.

Suvremena istraživanja pokazala su da djeca i adolescenti koji uživaju u čitanju imaju razvijenije kreativne sposobnosti te

postizu bolje rezultate u školi i tijekom studiranja. Općenito se smatra da čitanje značajno doprinosi intelektualnom i mentalnom razvoju djece te da utječe na razvoj sposobnosti i koncentracije.

Mnogi su ljudi toliko zauzeti svakodnevnim obvezama da nemaju vremena za čitanje knjiga. Opuštaju se uz gledanje TV-a, bjesomučno surfanje internetom, igranjem raznoraznih igrica na mobitelima ili računalima... Prije pojave televizije i računala čitanje je smatrano najpopularnijom aktivnosti u kojoj su ljudi uživali u svoje slobodno vrijeme.

Međutim, čitanje nije dobro samo zbog stjecanja novog znanja i obogaćivanja rječnika, nego je dobro i za zdravlje.

Čitanjem vježbamo mozak i um. Ono pomaže mozgu lakše obavljati njegove funkcije. Ima moć kojom nam pomaže da se umirimo i oslobodimo stresa, pogotovo kada čitamo prije spavanja. Čitanje može povećati moć mozga.

Tijekom čitanja mozak se neprestano stimulira te se na taj način sprečavaju potencijalni poremećaji i bolesti. Ako ste navikli na čitanje prije spavanja, tijelo će svaki put, dok čitate, dobiti signal da je vrijeme za spavanje. Čitanje će vam pomoći čvršće i mirnije spavati i omogućit će vam da se ujutro probudite svježi i odmorni.

Čitanje ima sposobnost izazivanja raznih emocija. Gotovo da nema ničeg boljeg od čitanja i smijanja, stoga definitivno uzmite zabavnu knjigu za opuštanje i bolje raspoloženje!

Sretno vam druženje s knjigom!

MLADI KNJIŽNIČARI

STRIBOR NAM DAROVE NOSI!

Svi mi znamo da dobra djeca u mjesecu prosincu dobivaju darove. Ako ste dobri, *sveti Nikola* vam donese slatkiše i šibu s mašnicom, a ako ste jaaaako dobri *Djed Mraz/Djed Božićnjak* vam donese hrpu darova i to baš onih koje ste zaželjeli. I onda pauza do nekog novog darivanja - rođendanskog, imendanskog ili nekog sličnog...

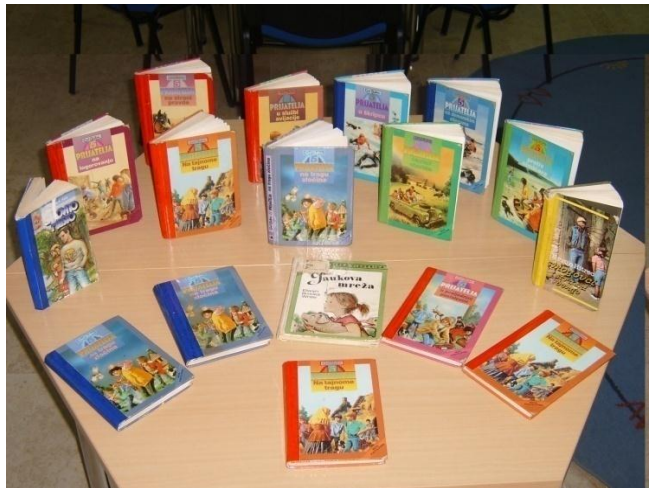
Pazi sad! Zamislite samo kako smo mi (*ljubitelji knjiga i čitanja*) u „**Svetom Mateju**“ bili **DOBRI** kad smo već u siječnju dobili hrpu novih darova!!! Našem dobrotvoru ime je **STRIBOR**! On je prišapnuo dobroj vili, koja se zove **Verena**, da smo mi u školskoj knjižnici jako dobri i onda je dobra vila uz pomoć **Gradske knjižnice Rijeka** poslala našoj knjižnici gomilu prekrasnih darova!

Tako vam je to! Dovoljno je biti dobar, nešto malo snalažljiv i nikad, ama baš nikad, ne odustajati od svojih planova i snova! **OŠ „Sveti Matej“** najveća je po broju učenika u Primorsko-goranskoj županiji. Ima nas više od **880** u **34** razredna odjeljenja! Korisnika školske knjižnice, kada pribrojimo učitelje i djelatnike škole, ima više od **900**! Školska knjižničarka je jedna (reklo bi se „ali vrijedna“), a veliku pomoć pruža joj grupica prekrasnih, vedrih i vrijednih *Mladih knjižničara*!

Svi vi koji radite u školama, školskim i drugim knjižnicama i knjižničarstvu, jako dobro znate kako je teško nabavljati knjižničnu građu i održavati knjižnični fond kada je u pitanju tako veliki broj korisnika. A tu je i još jedan, svima nama poznati problem – *n o v a c*! Ako nema sredstava, nema niti nabave, a ako nema nabave, kako provoditi odgojno-obrazovnu ulogu školske knjižnice u nastavnom procesu?!? U nekim boljim vremenima novac je stizao od *MZOŠ-a, Županije, Općine*, ali sada je izgleda izvor presušio... I onda je školska knjižničarka u „**Svetom Mateju**“ osmislila i uz **V E L I K U** pomoć kolega učitelja (učenika, roditelja, nona, nonića i ljudi dobre volje) organizirala i provela **AKCIJU „KAD SE MALE RUKE SLOŽE!!!“**. Sve o **AKCIJI**, koja se provodi već drugu školsku godinu za redom, pročitati možete u **15. broju „MATEJA“ – biltena Mladih knjižničara** na internet stranicama naše škole.

Upravo to je učinila i dobra vila **Verena! Verena Tibljaš** je jedna prekrasna, topla, kreativna i kvalitetna osoba, jako je dobra **STRIBOROVA** prijateljica, a također je koordinatorica projekata i programa u **Gradskoj knjižnici Rijeka**. Lako ćete ju prepoznati po tome što voli ono što radi i izuzetno dobro radi ono što voli, zato joj lice uvijek krasi osmijeh! Lijepo je poznavati **Verenu!**

Uglavnom, **Verena** je u „**MATEJU**“ pročitala na koje sve načine mi u školskoj knjižnici „kemijamo“ i krpamo rupe u knjižničnome fondu te ponudila školskoj knjižničarki **Jasminki Bertović Pupić** popularne naslove slobodne lektire koji su se u knjižnici „**STRIBOR**“ našli u otpisu građe.

Kako su se školska knjižničarka i ekipa knjigoljubaca u „**Svetom Mateju**“ izuzetno oduševili darovanim naslovima, **Verena** i dobri ljudi iz **Gradske knjižnice Rijeka** donirali su našoj školskoj knjižnici i sasvim **NOVE** knjige namijenjene učenicima (slobodna lektira i popularna izdanja) i učiteljima.

Ukupno: **41 NOVA KNJIGA** u našem knjižničnom fondu!

Jedino što mi možemo reći je jedno **VELIKO** i **ISKRENO H V A L A!!!** Nove knjige su nas jako razveselile i zaista su došle u prave (male i velike) zahvalne ruke.

Ovo je ujedno i poziv svim dobročiniteljima, dragim ljudima koji imaju višak novaca, a ne znaju kuda s njim i svima onima koji mogu/znaju/žele pomoći da to učine na **STRIBOROV** način! Vjerujte, nema bolje, niti ljepše nagrade od radosti klinaca kada u školskoj knjižnici sa širokim osmijehom u ruke uzmu novu lektirnu knjigu!

PRVAŠIĆI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Početak drugog obrazovnog razdoblja, već tradicionalno, vrijeme je za **svečano primanje najmlađih učenika u članstvo školske knjižnice.**

To je u našoj školi već jednako pravom pravcatom tulumarenju jer svečano dvosatno primanje prvašića imamo ne jednom, ne dva, ne čak niti tri puta, već **četiri (4!)**puta za redom!!! Pitate se zašto? Zato jer smo „bogati“ i imamo čak **4 odjeljenja prvih razreda!!!**

To je dan koji malim prijateljima iz prvih razreda treba ostati u trajnom i ugodnom sjećanju pa smo se (*Mladi knjižničari i školska knjižničarka*) potrudili da prvo pravo druženje mališana sa svijetom knjiga i knjižnica bude što prigodnije i svečanije. Knjižnicu smo, kao i uvijek, prigodno uredili. Na dva mjesta u knjižnici postavili smo mini izložbe s najinteresantnijim slikovnicama i lektirnim knjigama za 1. razred, a na ploču smo zaljepili poster s abecedom (kao mali podsjetnik ukoliko negdje nešto zapne). I sve je bilo spremno za svečani trenutak! 24. siječnja 2012.g. došli su nam mališani iz **1.D**, 25. siječnja 2012.g. prijatelji iz **1.C**, 30. siječnja 2012.g. ljubitelji knjiga iz **1.B** i 07. veljače 2011.g., kao šlag na kraju, mali čitatelji iz **1.A razreda.**

1.A

1.B

Na samom početku druženja - kako je i red - slijedilo je međusobno upoznavanje. Makar znamo da oni to već jako dobro znaju, male prijatelje učimo osnovnim kulturnim navikama kao što su pozdravljanje pri ulasku i izlasku iz knjižnice, oslovljavanje knjižničara i ponašanje u školskoj knjižnici. Pokazujemo im raspored knjiga, odnosno gdje su smještene knjige, časopisi i zanimljivi enciklopedijski naslovi za njihov uzrast. Učimo ih na koji

će način tražiti i vraćati knjige, koji je rok posudbe te dozvoljeni broj knjiga za posudbu. Također im ukazujemo na potrebu redovitog i točnog vraćanja, kao i čuvanja knjiga, kako bi i drugi učenici uživali u njima.

Zatim na red dolazi i ono najvažnije - **posudba knjiga!** Knjižničarka najprije proziva učenike abecednim redom i pokazuje im njihove članske kartončiće. Prvašićima je sve novo i zanimljivo pa ne mogu odlučiti koju knjigu odabrati za prvu posudbu. Uz malu pomoć učitelja i knjižničarke sve se nedoumice ubrzo rješavaju i naši novi članovi radosno i ponosno posuđene slikovnice spremaju u sigurnost svojih školskih torbi.

1.C

1.D

Nakon silnih novih, ozbiljnih informacija došao je trenutak i za malo radne razbibrige. Slijedila je **“SLOVARICA”**, mala *edukativna igraonica*, u kojoj su mališani podijeljeni u četiri grupe slagali zadane riječi i rečenice. Budući da smo mi *EKO-ŠKOLA*, svaka je grupica nosila određeni *EKO-naziv*

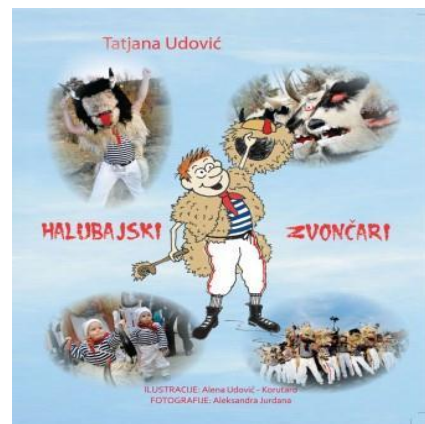
pa smo tako imali: **“Cvjetice”**, **“Zvezdice”**, **“Ptičice”** i **“Ribice”**. Bilo je izuzetno “napeto” jer su se grupe međusobno “žestoko borile” koja će što prije složiti zadanu riječ, ali bez obzira na izuzetno natjecateljsku atmosferu, moramo zaključiti da pobjednika nije bilo. Odnosno, pobijedili su upravo *prvašići* jer su naučili čitati sva slova i na taj način postali dio svijeta igre, ljepote i mudrosti – dio svijeta knjiga!

Na samom kraju naše dvosatne avanture male smo prijatelje, zato što su bili tako dobri i naučili abecedu, počastili crtanim filmom „*Pipi Duga Čarapa*“. Tu je bio i kraj našeg druženja, što je zapravo bio samo novi početak osmogodišnje plovidbe magičnim svijetom pisanih riječi. Jer kao što i sami znate, knjige obilježavaju naš život od dana kada naučimo prva slova, one su kompas, teleskopi i karte koje su drugi ljudi pripremili da nam pomognu ploviti po morima života.

KNJIŽEVNI SUSRET S **TATJANOM UDOVIĆ**

12. travnja 2012. godine u školskoj knjižnici ugostili smo dječju spisateljicu (i nekadašnju učenicu naše škole) **Tatjanu Udović**. Mališanima iz **1.A, 1.B, 1.C i 1.D** razreda predstavila je svoju novu slikovnicu – „**Halubajski zvončari**“.

Na početku, za čitatelje našega „**Mateja**“ koji žive van granica lijepoga Halubja, spomenuli bismo riječ-dvije o samim Halubajskim zvončarima...

U Halubju, zapadnom dijelu Kastavštine u okolici Rijeke, sačuvani su jedinstveni narodni običaji - **zvončari**, čije podrijetlo seže do u prapovijest. Vezani za stočarske krajeve, što pokazuje i njihova oprema, prvobitna njihova zadaća bila je tjeranje zlih duhova zime i poticanje novog proljetnog ciklusa. Ogrnuti su ovčjim kožama i velikim zvonom na donjem dijelu leđa. Na glavi imaju posebno stilizirane maske - čudne životinjske glave s crvenim isplaženim jezikom i rogovima. Odjeveni su u bijele hlače i mornarske majice kratkih rukava. U rukama imaju baltu ili bačuku - stilizirani buzdovan.

Za njih je vezana i legenda tjeranja Tatara ili Turaka. Kada su Turci provaljivali u naše krajeve, tada su stabla kukuruzovine maskirali u ljudske figure, kako bi izazvali dojam masovnosti, a ondašnji pastiri sebe ogrnuli ovčjim kožama, na glave stavili maske, opasali se zvonima i strašno bučeći tako potjerali neprijatelja.

Svoj pohod po selima Kastavštine Halubajski zvončari započinju na Pusnu nedeju u selu Marčelji i bez obzira na vremenske prilike obilaze u velikoj grupi sela svoga zavičaja prema davno utvrđenom rasporedu. Svojim impresivnim scenskim nastupom prvorazredna su turistička atrakcija i poznati su daleko izvan regionalnih granica. Ujedno su i najbolji čuvari folklornih tradicija, zavičajnog identiteta Halubja i Kastavštine. Stalni su sudionici međunarodnog "Riječkog karnevala", najvećeg u Hrvatskoj i jednog od najpoznatijih u Europi. Halubajski zvončari su ponos Primorsko-goranske županije, ali i cijele Hrvatske, jer su hrvatsko kulturno nematerijalno dobro i kao takvi su uvršteni na UNESCO-vu listu.

Tradicija Halubja našla se i u slikovnici! **Tatjana Udović** dolazi iz obitelji koja generacijama ima svoje članove u Halubajskim zvončarima i tu je tradiciju, kroz slikovnicu, htjela približiti najmlađima.

Bez obzira što je slikovnica „**Halubajski zvončari**“ svoju promociju pred stotinjak prvašića OŠ „**Sveti Matej**“ doživjela u doba kada je „pusno vreme“ bilo daleko iza nas, susret je protekao veselo i bučno, u pravom maškaranom ozračju. **Tatjana** je mališanima kroz priču o malom Iviću i njegovom „nonotu“ ispričala legendu o Halubajskim zvončarima i približila mališanima prošlost i običaje Halubja.

Legenda o Halubajskim zvončarima, kao i tradicija maškara u našem kraju, većini je klinaca već bila jako dobro poznata pa su se bez imalo ustručavanja javljali za riječ kada je gošći trebala pomoć u prepričavanju ove srdačne priče. Čak su i naši pravi **Mići zvončari** uživo pokazali kako se to kreću i ponašaju zvončari tijekom svojeg pohoda po Halubju. Također, našoj smo se gošći pohvalili kako i mi držimo do tradicije te svake godine na pusni utorak „klasičnu“ nastavu zamijenimo „maškaranim danom“ (nastavom pod maskama), koji svoj vrhunac doživljava dočekom Halubajskih zvončara ispred škole!

Slikovnica „**Halubajski zvončari**“ namijenjena je djeci, ali i svima koji su željno očekivali toplu priču o potrebi čuvanja ljepota i vrijednosti tradicije. **Tatjana Udović** u sebi nosi neiscrpnu dozu ljubavi prema djeci i svom halubajskom kraju što je savršeno spojila u ovoj priči. Dođite u školsku knjižnicu, posudite slikovnicu „**Halubajski zvončari**“, čitajte i uživajte!

Tatjana Udović s pravim **Mićim zvončarima** OŠ „**Sveti Matej**“

MISLI NA SUTRA

OŠ „Sveti Matej“ je **EKO-ŠKOLA!**

22. travnja - **Dan planeta Zemlje (Earth Day)** nama je izuzetno važan dan te ga tradicionalno obilježavamo svečano, radno i veselo. Započeli smo već **18. travnja** akcijom sakupljanja staroga papira, a **20. travnja** svakodnevnu smo nastavu zamijenili tradicionalnim **EKO-DANOM škole**, u kojem su se učenici natjecali u **EKO-KVIZU**, izrađivali prigodne plakate i panoje te čistili učionice i okoliš škole.

19. travnja 2012. godine za naše smo mališane – na kojima svijet ostaje – organizirali u **školskoj knjižnici** projekciju animiranog edukativnog filma o korištenju energije „**Misli na sutra**“. Film, u trajanju 10 minuta, namijenjen je informiranju i educiranju djece ranog školskog uzrasta i poticanju pozitivnog i odgovornog ponašanja prilikom svakodnevnog korištenja energije.

Riječ je zapravo o ciklusu informativno-edukativnih aktivnosti za učenike drugih i trećih razreda Primorsko-goranske županije, koji se provodi u okviru nacionalnog projekta „**Poticanje energetske efikasnosti u Hrvatskoj**“, kojeg već pet godina s uspjehom provode **UNDP** (Program Ujedinjenih naroda za razvoj u Hrvatskoj) i **Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva** uz potporu **Globalnog fonda za okoliš** i **Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost**.

Nama je u goste došao **Tomislav Jergović**, savjetnik za energetske učinkovitost i vanjski suradnik Ministarstva gospodarstva. Učenicima **drugih i trećih razreda** naše škole održao je radionicu, odnosno školski sat energetske učinkovitosti „**Misli na sutra**“. Najprije smo pogledali animirano-edukativni film „**Misli na sutra**“ o odgovornom ponašanju s energijom, obnovljivim izvorima energije i zaštiti okoliša.

U filmu je prikazana obitelj u kojoj ekološki osviješten **tata Gašpar** uči **kćerku Maju** i **sina Borka** kako mudro koristiti energiju ne bi li se na taj način sačuvala klima, a pritom još i uštedio novac. Na primjeru lošeg ponašanja **susjeda Trošimira**, uz **Maju** i **Borka** i **mi** smo naučili kako smanjiti potrošnju struje i vode, odnosno kako promjenom loših navika svatko od nas može utjecati na klimatske promjene i očuvanje prirodnog okoliša. Primjerice, **tata Gašpar** je odlučio da će **Maja** i **Borko** u

školu ići pješice ili javnim prijevozom jer se na taj način znatno smanjuju gužve u prometu, emisije štetnih plinova kroz ispušni sustav automobila i, naravno, potrošnja energije, odnosno goriva za automobilske motore. Čovjek svojim nesavjesnim ponašanjem uništava Zemlju, a promjenom loših navika- saznajemo u filmu - svatko od nas može spasiti jednog polarnog medvjeda!

Nakon projekcije slijedio je razgovor o temama i glavnim porukama ovog zanimljivog animirano-edukativnog filma. Učenici su podijelili svoje dojmove i savjete o tome kako uštedjeti energiju u domu. „**Moramo štedit' struju**“, „**treba koristiti sunčevu energiju za grijanje jer je ona jako dobra**“, „**ja kažem mojem bratu da treba zatvarati vodu dok peremo zube**“, „**ja se nasapunam dok se tuširam i tek onda otvorim vodu**“, „**treba spuštati roletne da zadržimo toplinu u stanu**“ – bile su samo neke od ideja naših pametnih glava kako se odgovorno ponašati prema energiji.

„Diskusija“ se prenijela i na važnost očuvanja okoliša. Pohvalili smo se današnjem „profesoru“ **Tomislavu** našom ekološkom svjesnošću, odnosno aktivnostima prikupljanja starog papira i plastični boca te zaključili kako ćemo od sad više pažnje posvetiti i tome kako koristiti energiju.

Školski sat energetske učinkovitosti završio je dogovorom: **KREĆEMO S DOBRIM NAVIKAMA!** Učenici su, također, dobili zadatak izraditi radove na temu zaštite okoliša i uštede energije. Najbolji radovi idu na izložbu Grada Rijeke povodom blagdana sv. Vida, a dobit će i nagradu – **diplomu i Pismo indijanskog poglavice Seattlea.**

Neke navike se teško mijenjaju, osobito ukoliko spadaju u opći društveni obrazac prihvatljivog ponašanja, stoga je već u najranijoj dobi potrebno stvoriti podlogu za drugačije, odgovornije promišljanje i ponašanje, ukazujući na drugačiji pristup situacijama i predlažući postupke koje možemo promijeniti, a kojima možemo ostvariti zajedničku korist stvarajući kvalitetnije životno okruženje.

Sudeći po razmišljanjima naših malih pametnih glava, ali i po samom aktivnom djelovanju učenika, cilj radionice „**Misli na sutra**“ u OŠ „**Sveti Matej**“ u potpunosti je ostvaren.

KNJIŽEVNI SUSRET SA ŽELJKOM HORVAT-VUKELJA

Postoje ljudi čija riječ uvijek donosi ljepotu, dobrotu s poukom, a sama njihova prisutnost izmami nam osmijeh na lice, učini dan vedrijim i život ljepšim! Takva je - od glave do pete - SUPER Željka Horvat-Vukelja, u čijem smo društvu uživali **04. svibnja 2012.** u našoj školskoj knjižnici. Veoma je zanimljivo (i znakovito) da je **Željka** bila naš gost na isti datum prije točno dvije godine, što dovoljno govori koliko rado se družimo s popularnom dječjom spisateljicom i duuugogodišnjom urednicom nadaleko poznate „Modre laste“.

Današnji susret školska knjižničarka, **Jasminka Bertović Pupiće**, organizirala je za drage, male prijatelje iz **3.A, 3.B, 3.C, 3.D** i **3.E** razreda. U pratnji svojih učitelja napunili su knjižnicu „do daske“ i jedan školski sat uživali u pričama, poukama, šalama i savjetima **Željke Horvat-Vukelja**.

Na samom početku druženja dragoj gošći poklonili smo primjerak **15.** broja „**Mateja**“ te se zahvalili **Sandri & Dori**, „curama“ iz „**ŠKOLSKE KNJIGE**“, bez čije pomoći ne bismo mogli organizirati toliko željeni književni susret!

Super iznenađenje dragoj **Željki**, ali i svima nazočnima, priredila je fenomenalna ekipica iz **3.B** razreda. Učiteljica **Liljana Host** prevela je dio **Željkin** igrokaza „**Reumatični kišobran**“ na halubajsku čakavštinu i sa svojim super curama priredila mali scenski nastup pod nazivom „**Reumatična lunbrela!**“ **Antea, Dora, Lorena, Paola** i **Petra** svojim su nastupom izmamile veliki osmijeh na **Željkin**o lice i bile zasluženo nagrađene bučnim pljeskom oduševljene publike.

Kao i uvijek, **Željka** nam je u goste došla u pratnji svoje nadaleko poznate ljubičaste torbe - **Ljubice Torbić**, znane i pod umjetničkim imenom **Violeta! Violeta** je torba s mnogo pretinaca i džepića u kojima se krije bezbroj iznenađenja, sitnih stvarčica i rekvizita od kojih svaki nosi svoju priču s poukom.

„**Plave rukavice**“ prva je priča koju nam je naša gošća ispričala. Zapravo, nije to bila klasična priča, već pravi film u kojem je **Željka** bila i scenaristica i redateljica, a glumci su bili naši Dominik, Alen, Anamarija i Alma. Priča je to o rukavicama i njihovom životu, komplikacijama do kojih dođe kada dogodi se ljubav i o sretnom kraju kada svatko nađe svoju srodnu dušu. Osim što smo se dobro nasmijali, složili smo se sa **Željkinim** zaključkom da do sada nismo vidjeli „nekog tako netalentiranog za navlačenje rukavica na ruke“ kao što je to naš Dominik!

Slijedila je priča o pužu koji uvijek puže samo uspravno pa ga je tako put doveo u **Željkinu** kuhinju gdje u ogromnoj krletki živi isto tako veliki papagaj Žak. Pužu su u strahu bile velike oči pa je papagaja zamijenio sa strašnim zmajem i pao u nesvijest te je morala intervenirati puževa hitna pomoć! Priča je to i o kukavicama koji se odmah nakostriješe i napadaju, ponašaju se ružno, a sve samo zato što se boje.

Nakon ispričanoga, **Željka** je malo provjerila znanje mnogobrojnih u publici pa su klinci morali zaključivati koji su elementi priče izmišljeni, odnosno što je dio stvarnosti. Odmah nakon toga slijedila je i provjera tjelesnih i misaonih sposobnosti u igri „vodoravno-okomito“. Tako je to uvijek kada nam je u gostima **Željka Horvat-Vukelja**. Ne samo da mnogo naučimo, nego se uvijek – i to baš uvijek – jaaaako dobro zabavljamo!

Za kraj gošća je pripremila priču o neopretnoj gospođi Lauri. Veliku pomoć ponovno je dobila od malih glumaca iz publike. Bila je tu gospođa Laura koja je pekla kolač, zatim dvije ptice koje su joj pokljucale kolač dok je blebetala na telefon i jedan mikser koji joj je pomogao ispeći novi kolač. U pripovijedanje priče **Željka** je uključila i svih stotinjak učenika iz publike, koji su joj s velikim zadovoljstvom pomagali pri stvaranju raznoraznih zvukova.

Prije nego što se oprostila od nas, **Željka** nam je, kao prava učiteljica, dala i ocjenu. Za zalaganje, kao i za znanje, ali i za lijepo ponašanje dobili smo jednu sendvič peticu! (za one koji ne znaju, to je petica koja ispred i iza ima plus!!!).

Do nekog novog druženja s dragom gošćom **Željkom**, ostaju nam u školskoj knjižnici njezine slikovnice, igrokazi i priče u kojima rado uživamo, kao i još jedna poruka knjigoljupcima **OŠ „Sveti Matej“** :

OŠ „SVETI MATEJ“ VIŠKOVO
ŠKOLSKA KNJIŽNICA, 04. svibnja 2012.g.

KNJIŽEVNI SUSRET SA

ŽELJKOM HORVAT-VUKELJA

Na ovogodišnjem susretu
o vicnicima oš Sv. Mateja
bilo je vrlo zabavno i veselo:
o trećastina suvo odglumili
žubavni foler o mhaicama,
igrali papiginu igru VODORAVNO-
-USPRAVNO i picali o holecu
yde Laurie. A odurcile su nos
i glumice iz 3. b!

Željka Horvat-Vukelja

... a za sve vas koji niste bili te sreće i prisustvovali odličnom scenskom nastupu **malih glumica iz 3.B razreda**, evo kako je **Željkin** igrokaz učiteljica **Liljana Host** pretvorila u „**Reumatičnu lunbrelu**“(!):

REUMATIČNA LUNBRELA

Jedna stara, črna lunbrela komać se otpira. Strah ju je da će ju lih jedan dan hitit va smeti.

LUNBRELA: *(kašlje) Najhuje je s tun reumun. Da mi se j bar dobro osunčat, bilo bi mi lagje.*

Al ne, lunbrela ne sme poč van po sunce, si bi njoj se smeli.

Da pogledan kroz poneštru.

Na, sunce će zić ki ta čas, a ti lunbrela ... va mrzli, škuri pikabit.

ŽUTA ROŽICA: *Ki je rekal da se moraš zapret va kuću?*

NARANČASTA ROŽICA: *Hot van, prošeći se!*

BELA ROŽICA: *Osunčaj te svoje bolne kosti, bit će ti lagje.*

LUNBRELA: *Ča j s vami rožice? Ča ste pozabile ka san ja? Obična črna lunbrela. (kašlje)*

BELA ROŽICA: *To sad ni važno. Ala, hot van.*

LUNBRELA: *Kako ću ovako grda, črna i još k temu stara?*

ŽUTA ROŽICA: *Dosta s temi bedastoćami. Kot da su si na svete lepi i mladi.*

LUNBRELA: *A, ki je kada videl lunbrelu da šeće po sunce. I to črnu lunbrelu!*

NARANČASTA ROŽICA: *A da si suncobran, biš onda šla van?*

LUNBRELA: *Bin!... Al nisan suncobran i gotovo. Nimamo ča o temu čakulat.*

Lunbrela se j liberala svoje reumi, a kako?.....

*Pročitajte igrokaz „**Reumatični kišobran**“ ki je napisala **Željka Horvat-Vukelja**, naša današnja gošća.*

DEČKO KOJI (OČITO) VOLI KNJIGE

Hrvoje Ožanić je učenik generacije OŠ „Sveti Matej“ u školskoj 2011./2012. godini.

U sedmom razredu bio je **prvi** (!!!) na Državnom natjecanju iz povijesti, a u osmom razredu **treći** u državi! U prosincu 2011. godine postao je prvi pobjednik kviza „**GDJE SAM – TKO SAM**“, kojeg je u okviru 19. Manifestacije Grobnička jesen organizirala Katedra Čakavskog sabora Grobinšćine. U svibnju 2012. godine, u finalnom „okršaju“ učenika 7. i 8. razreda iz cijele Hrvatske, **Hrvoje** je postao prvi pobjednik natjecanja „**Volim Domovinu**“!

Osim što vlastitom pametnom glavom rastura po svim regionalnim i državnim natjecanjima, **Hrvoje** vrijedno trenira rukomet u RK „Matulji“, gdje na mjestu golmana također osvaja mnoge nagrade i priznanja.

Morate priznati, zaista impresivna biografija za jednog osmaša! Zato smo mi, Mladi knjižničari, odlučili neke informacije saznati „iz prve ruke“. Slijedi intervju s **Hrvojem Ožanićem**...

❖ Proglašen si učenikom generacije školske 2011./2012. godine. Podijeli s nama svoje dojmove o tome ...

Radostan sam što sam proglašen za učenika generacije, to je bio plod moga rada i ovim putem zahvaljujem se svima koji su mi pomogli.

❖ Kada si skužio da te povijest i povijesne teme interesiraju u tolikoj mjeri?

U prvom trenutku, kada sam shvatio da odmah pamtim godine, počeo sam malo proučavati knjige, najviše one s povijesnim temama i to mi se činilo vrlo interesantnim.

❖ U sedmom razredu bio si prvi u Hrvatskoj na Državnom natjecanju iz povijesti. U osmom razredu si treći u državi. Kakav je to osjećaj?

Odličan! Jako sam sretan i ponosan što sam postigao takav uspjeh.

❖ *Nekoliko riječi o samom natjecanju?*

Državno natjecanje iz povijesti se održalo u Dubrovniku od 2. do 4. svibnja 2012.godine. Bilo je zanimljivo. Upoznao sam puno dobrih ljudi od kojih sam s većinom ostao u dobrim odnosima. „Ekipa“ je bila super!

❖ *Reakcija tvojih u obitelji i prijatelja na tako veliki uspjeh? Sretni i ponosni zbog moga uspjeha.*

❖ *Najdraža knjiga?*

Najviše od svega volim čitati enciklopedije. Najdraži su mi atlas i knjige o svjetskim atrakcijama. Rado čitam i znanstvenu fantastiku. Od knjiga u našoj knjižnici izdvojio bih serijal o Harryju Potteru.

❖ *Poezija ili proza? Plus i minus.*

Prozi bih dao plus, poeziji minus. Proza zbog opširne i napete radnje koju u poeziji ne mogu osjetiti.

❖ *Tvoje mišljenje o školskoj lektiri?*

Školske lektire ne volim čitati u velikoj mjeri. To moramo. Ponekad se, normalno, nađe na zanimljivu knjigu koja me onda zaintrigira pa je ipak pročitam.

❖ *Čuli smo da se baviš sportom. Kojim?*

Treniram rukomet, a u slobodno vrijeme mali nogomet. Od jedanaeste godine bavim se rukometom, golman sam u RK "Matulji". Rukometni uzori su mi golman poljske reprezentacije Slawomir Szmal i golman francuske reprezentacije Thierry Omeyer.

❖ *Kako stignes posložiti sve te aktivnosti u 24 sata? Nije ti to tako veliki problem. Isplaniram si vrijeme, odlučim što je bitno i na taj način riješim dnevne aktivnosti. I tako svaki dan.*

❖ *Planovi za budućnost?*

Planiram upisati Sušačku gimnaziju. Još razmišljam koji bih fakultet upisao, mislim da je malo prerano za to ...

❖ *I na kraju – savjet čitateljima „Mateja“.*

Učite i trudite se jer bez toga nema uspjeha. Također izdvojite vrijeme za sport i zabavu!

MLADE KNJIŽNIČARKE

Josipa Skorić Iskra i Nikolina Stojisavljević

Od 15. listopada do 15. studenoga 2012. traje „Mjesec hrvatske knjige“, tradicionalna nacionalna kulturna manifestacija posvećena hrvatskoj pisanoj riječi s ciljem promicanja hrvatske knjige i čitanja. Ovogodišnja tema bila je posvećena **Europskoj godini aktivnog starenja i međugeneracijske solidarnosti**. Knjižnice širom Hrvatske te brojne druge institucije uključile su se u manifestaciju s raznovrsnim programima. **Mjesec hrvatske knjige** odvija se u organizaciji **Knjižnica grada Zagreba**, pod pokroviteljstvom **Ministarstva kulture Republike Hrvatske**.

Svečano otvorenje manifestacije održalo se 15. listopada u **Scheierovoj zgradi u Čakovcu**. U ime pokrovitelja manifestacije, ovogodišnji **Mjesec hrvatske knjige** otvorio je pomoćnik ministrice **Vladimir Stoisavljević**. U sklopu središnjeg programa u Zagrebu se održao stručni skup **"Školske knjižnice – ključ za prošlost, sadašnjost i budućnost"**, a u Samoboru znanstveni skup o **Hilarionu Gašparotiju**, povodom 250. godišnjice smrti ovog hrvatskog svećenika i redovnika i 770. obljetnice postojanja Grada Samobora.

Knjižnice su zajednički sudjelovale i na ovogodišnjem **Interliberu**, od 13. do 18. studenoga, na kojem su organizirane radionice za djecu i mlade, a knjižnice i knjižničarska društva izložili su na posebnim štandovima svoja izdanja.

Povodom „**Mjeseca hrvatske knjige 2012.**“ organiziran je i **Nacionalni kviz za poticanje čitanja** pod nazivom **"Ove su knjige nagradene, provjeri zašto!"**, namijenjen učenicima starijih razreda osnovne škole.

Zajednička akcija svih knjižnica pod nazivom **"Čitajmo zajedno"** održala se 23. listopada na cijelom području Republike Hrvatske s ciljem popularizacije čitanja. Pod zajedničkim nazivom **"Čitajmo zajedno"** u knjižnicama, na trgovima, u parkovima, pred školama, knjižarama... u mnogim gradovima i naseljima čitali su se ulomci romana, pjesme, priče... Čitali su književnici, glumci, knjižničari, djeca, djedovi i bake, slučajni prolaznici...

Hrvatsko knjižničarsko društvo odabralo je **11. studenoga** kao **Dan hrvatskih knjižnica** s ciljem bolje vidljivosti i prepoznatljivosti knjižnica i knjižničnih aktivnosti u javnosti, upoznavanja s mnogostrukim i važnim poslanjem i ulogom knjižnica u informiranju, obrazovanju i kulturi pojedinaca i zajednice u cjelini te razgradnje stereotipnih predodžbi o knjižnicama i knjižničarima. Brojne su knjižnice obilježile **Dan hrvatskih knjižnica** na način da su u nedjelju, **11. studenoga**, otvorile vrata svojim korisnicima, a najsvečanije je bilo u **Gradskoj knjižnici Zadar** koja je prema odluci **Hrvatskog knjižničarskog društva** proglašena „**Knjižnicom godine**“.

„Mjesec knjige sažima sve ono što knjižnice rade cijelu godinu, a da je akcija zaživjela pokazuje i da smo prije osamnaest godina krenuli sa sto knjižnica i petstotinjak programa, a sada praktički sudjeluju sve knjižnice u Hrvatskoj“, rekla je **Zdenka Sviben** iz **Knjižnica Grada Zagreba**.

Na stranicama koje slijede pročitajte kako smo „**Mjesec hrvatske knjige 2012.**“ obilježili mi u „**Svetom Mateju**“!

PROGRAM OBILJEŽAVANJA MJESECA HRVATSKE KNJIGE

(15. listopada - 15. studenoga)

U NAŠOJ ŠKOLI...

❖ **HUMANITARNO-EKOLOŠKA AKCIJA** **“ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA 2!!!”**

DRAGI UČENICI, RODITELJI I LJUDI DOBRE VOLJE,
OVOGODIŠNJI **MJESEC HRVATSKE KNJIGE** PROSLAVIT ČEMO
HUMANITARNO-EKOLOŠKOM AKCIJOM!!!

POZIVAMO VAS DA

TIJEKOM **LISTOPADA I STUDENOGA 2012.**

DONESETE PLASTIČNE ČEPOVE U ŠKOLSKU KNJIŽNICU I

PONOVNO POMOGNETE

DRUŠTVU MULTIPLE SKLEROZE PGŽ-e!!!

DOVOLJNO JE MALO DOBRE VOLJE ZA NAPRAVITI
VELIKO DOBRO DJELO!!!

❖ **22.10.2012. (ponedjeljak)** - **MEĐUNARODNI DAN** **ŠKOLSKIH KNJIŽNICA**

Međunarodni dan školskih knjižnica 2012.

proslavit ćemo u društvu učenika

3.a, 3.b, 3.c, 3.d, 3.e, 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e razreda
i njihovih učitelja.

*U našoj prekrasnoj školskoj knjižnici organizirat ćemo dvodnevno **književno sijelo** na kojem će učenici čitati svoje književne uratke na temu **“Europska godina aktivnog starenja i međugeneracijske solidarnosti”**.*

*Osim što ćemo književno obraditi ovogodišnju temu **Mjeseca hrvatske knjige**, istovremeno ćemo se i odazvati zajedničkoj akciji svih knjižnica – **“Čitajmo zajedno”**!*

*Gosti će nam biti none i nonići, bake i djedovi, susjedi seniori, čije ćemo priče i mudre riječi rado uklopiti u naše druženje i time se odazvati inicijativi ovogodišnjeg **Mjeseca knjige** – jačanju svijesti o doprinosu starijih osoba u društvu i solidarnosti između generacija!*

❖ **30.10.2012.(utorak) - DRUŽENJE S OLIMPIJCIMA**

30.listopada 2012. ugostit ćemo u školskoj knjižnici članove **HRVATSKOGA KLUBA OLIMPIJACA!!!**

*Na poziv **Vali Božić**, nastavnice TZK-e, druženju s našim klincima odazvala su se sjajna imena riječkog olimpijskog sporta. Čut ćemo, “iz prve ruke”, kakav je osjećaj nastupiti na Olimpijadi, saznat ćemo pojedinosti o olimpijskom grbu, zastavi te niz zanimljivosti o sportu općenito. Druženje kakvo samo poželjeti možete!!!*

HUMANITARNO-EKOLOŠKA AKCIJA „ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA!“

**Knjižnica OŠ „Sveti Matej“ poznata je po svom
humanitarnom radu!**

Školska knjižničarka i Mladi knjižničari uvijek se rado odazovu i pomažu kad mogu, a pritom, isto tako, uvijek imaju nesebičnu pomoć i podršku učenika i učitelja škole!

*U 2010. i 2011. godini, uz veliku pomoć zlatnih ruku Jadranke Novak, Nataše Mesaroš Grgurić i Irene Pilčić, učiteljica razredne nastave i njihovih učenika, izradili smo sedam taktilnih slikovnica(!) i pomogli u obnovi fonda **Prve riječke dječje knjižnice za djecu s oštećenjem vida** u OŠ „Pećine“.*

*U proljeće 2012. godine, školska knjižničarka saznala je putem medija da **Društvo multiple skleroze PGŽ-e** treba pomoć u akciji sakupljanja plastičnih čepova. Čepove šalju na reciklažu u Italiju, a zauzvrat dobivaju financijska sredstva za nabavu hodalice ili invalidskih kolica za svoje članove kojima su ova pomagala nužna za kretanje.*

25. travnja 2012. godine, uz odobrenje ravnatelja te prihvaćanje i izuzetnu potporu učitelja naše škole, školska knjižničarka pokrenula je akciju kojom smo, osim humanosti, pokazali i ekološku osviještenost – uostalom **OŠ „Sveti Matej“ je EKO-ŠKOLA!**

*U dogovoru s razrednicima angažirali smo učenike, a pomoću postera, plakata i objavom na internet stranicama škole obavijestili smo roditelje, mještane Viškova i sve ljude dobre volje da u školsku knjižnicu mogu donijeti što veći broj plastičnih čepova. Osim u školskoj knjižnici, kutiju za čepove postavili smo i u zbornicu škole, a akciju su podržali i naši dragi, mali prijatelji iz **DV „Viškovo“** te smo do kraja mjeseca svibnja **sakupili 20 velikih vreća puuuunih plastičnih čepova!***

Ovako je to izgledalo u praksi...

... čepovi su se svakodnevno „slijevali“ u školsku knjižnicu ...

... jer je ekipa iz „Svetoga Mateja“ uvijek raspoložena napraviti dobro djelo ...

... s velikim osmijehom, bilo da su veliki ili mali ...

Zahvaljujući motoriziranoj pomoći profesorica **Ines Kovač** i **Bojane Zelenika**, početkom mjeseca lipnja 2012. odnijeli smo čepove u **Društvo multiple skleroze** u Rijeci. U Kružnoj ulici (koja zaista nije tužna) dočekale su nas izuzetno simpatične, drage i gostoljubive članice Društva: **Valdarez, Jasminka, Gordana, Tamara, Ika, Nevenka** i tajnica **Koni!!!** Nakon što su nas lijepo ugodile, počastile i pružile nam uvid u rad Društva, jako su nas ugodno iznenadile prigodnim darovima koje same izrađuju. Društvo smo napustile uz obećanje da ih u novoj školskoj godini nećemo zaboraviti.

Zato smo uz moto „**DOVOLJNO JE MALO DOBRE VOLJE ZA NAPRAVITI VELIKO DOBRO DJELO!**“, odlučili **Mjesec hrvatske knjige 2012.** obilježiti humanitarno-ekološkom akcijom „**ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSКИH KOLICA 2!**“.

Ono što nas posebno veseli, a istovremeno čini izrazito ponosnima, je činjenica da su **naši mališani** (čak i „slatki“, mali prvašići), **roditelji, none i nonići, učitelji naše škole te veliki dio mještana Viškova** (čak i jedan dida iz Siska), bez rezerve i s puno truda prihvatili nastavak akcije sakupljanja čepova i ponovno se u potpunosti angažirali za pomoć **Društvu multiple skleroze PGŽ-e!**

*Slika govori više od riječi pa evo kako je protekao nastavak **AKCIJE** u prvom polugodištu školske 2012./2013. godine...*

... vrijedno se sakupljalo, slagalo, punilo veeeeeelike vreće ...

... i donosilo u školsku knjižnicu pojedinačno ili s frendovima iz razreda!

20 velikih vreća punih čepova i dobrih želja s velikom radošću dostavit ćemo tijekom mjeseca prosinca našim prijateljima u **Društvo multiple skleroze** u Rijeci.

SVIM SUDIONICIMA AKCIJE OD SRCA HVALA!!!

Mladi knjižničari

OŠ „SV. MATEJ“
VOZIŠĆE 13
VIŠKOVO 51 216

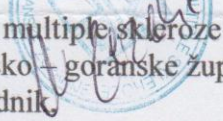

ZAHVALNICA

Poštovani!

Ovim putem Vam se želimo zahvaliti na potpori koju ste nam pružili poslavši čepove.

Svaka Vaša pomoć je dobrodošla, akcija traje do daljnjeg.

S poštovanjem !

Društvo multiple skleroze
Primorsko – goranske županije
Predsjednik
Vladimir Komparić, dr.med.

MEĐUNARODNI DAN ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

Međunarodni dan školskih knjižnica proglasila je 1999. godine predsjednica **Međunarodne organizacije školskih knjižničara, dr. Blanche Wools**, a potvrdio 2005. godine novi predsjednik **Peter Genco**.

U Hrvatskoj ga obilježavamo od 2002. godine, a broj aktivnosti iz godine u godinu raste. I OŠ „**Sveti Matej**“ obilježava **Međunarodni dan školskih knjižnica** od **28. listopada 2002. godine**, tradicionalno slaveći „**rođendan**“ svojeg malog „**hrama znanja i informacija**“.

Međunarodni dan školskih knjižnica slavi se u **Mjesecu hrvatske knjige**, tradicionalnoj nacionalnoj kulturnoj manifestaciji s osnovnim ciljem promicanja knjiga i čitanja. Ovogodišnja tema **Mjeseca hrvatske knjige** posvećena je „**Europskoj godini aktivnog starenja i međugeneracijske solidarnosti**“. I mi smo se, poput knjižnica širom svijeta, odazvali proslavi svoga „**rođendana**“, a uz to se i uključili u zajedničku akciju svih knjižnica u Hrvatskoj pod nazivom „**Čitajmo zajedno!**“!

Stoga smo u super društvu malih prijatelja iz **3.a, 3.b, 3.c, 3.d, 3.e, 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e** razreda i njihovih učitelja u ponedjeljak, **22. listopada** i **utorak, 23. listopada 2012. godine**, u našoj prekrasnoj knjižnici organizirali dvodnevno književno sijelo koje je preraslo u veselo generacijsko druženje! Učenici su „**čitali zajedno**“ svoje pjesmice i priče na temu ovogodišnjeg **Mjeseca hrvatske knjige**, a u goste smo zvali none i noniće, bake i djedove, susjede seniore, čije smo priče i mudre riječi s velikim zadovoljstvom uklopili u naše druženje. Time smo se na najbolji mogući način odazvali inicijativi ovogodišnjeg **Mjeseca knjige** – jačanju svijesti o doprinosu starijih osoba u društvu i solidarnosti između generacija!

Na samom početku druženja školska knjižničarka je najprije rekla par riječi o ovogodišnjoj temi **Mjeseca knjige** – starijim osobama i njihovom mjestu u društvu. Probali smo mališanima približiti način života i razmišljanja starijih osoba, što to znači „aktivno starenje“ i kako oni sami mogu pomoći starijima u okviru svojih mogućnosti. Zajedno smo zaključili da su starije osobe zaista važni članovi svakog društva, odnosno kako kaže slogan UN-a: "**Stariji ljudi kao nova snaga za razvoj!**"

Slijedilo je čitanje učeničkih radova - pjesmica i priča. Prijatelji iz **trećih razreda** još su prošle godine sudjelovali u proslavi **Međunarodnog dana školskih knjižnica** čitajući poeziju pa su sad već iskusno, bez imalo ustručavanja, čitali svoje radove.

Saznali smo da gotovo svi imaju super none i noniče, koji im pričaju priče, a kada su bolesni brinu o njima i nose im kakao i sendviče u krevet. Nekima djedovi i bake žive u Lici, nekima u Slavoniji pa im naši klinci pomažu u radu u polju, u berbi jabuka ili „slasnih jagoda iz vrta“. Neki dide u Dalmaciji redovito vode svoje unuke u ribolov ili ih uče boćati. A tu, na Viškovu, imamo i noniča koji voze motore, igraju nogomet i šah.

U svim smo pjesmicama i pričama osjetili veeeeelike doze ljubavi koje naši mališani osjećaju prema svojim bakama i djedovima. Neki poput **Viktora** iz **3.b** ili **Frana** iz **4.a**, sjetili su se svojih najmilijih koji više nisu s njima. Zahvaljujući njihovim toplim riječima svi smo se jednoglasno složili da su none i noniči pravo blago i bogatstvo koje moramo čuvati i jako voljeti.

Iz pjesmica i priča učenika **četvrtih razreda** saznali smo da postoje none s kojima se peku keksi, unuke koje svoje djedove „prošeću do kojeg trgovačkog centra“, kao i super none koje vode svoje unuke na koncert Dražena Zečića. **Robin** iz **4.c** napisao je prekrasnu priču o starijoj susjedi koju je redovito posjećivao, pomagao joj i „kratio joj duge dane u samoći“ te ga je zaista razalostilo kada je morala otići u Dom za starije osobe.

Posebnu ljepotu dvodnevnom književnom druženju u školskoj knjižnici dali su none i noniči koji su nam došli u goste i podijelili s nama sjećanja na svoja djetinjstva, kao i mudre riječi i savjete namijenjene našim mališanima. S nama su bile **Sarina** baka **Jasminka** i **Emina** baka **Mimica**. Obitelj **Faflja** je bila najbrojnija jer su došli i nono **Keko** i mama **Iva**. Nono **Mladen** došao je podržati unučicu **Anamariju**, a pranona **Branka** svoga **Paula**. Posebno nas je razveselila **Teina** nona **Dunja**, učiteljica koja i u mirovini zna što klinci najviše vole pa je počastila brojnu ekipicu Smokijem i slasnim Kiki bombonima! Boje **4. b** „branili su“ **Darijeva** mlada nona **Snježana**, **Petrina** nona **Zdenka**, **Lorenin** nono **Vinko**, **Ninin** dida **Vlatko** i **Tomislavova** mama **Sandra**.

Bilo je to izuzetno veselo i kreativno druženje kojim smo na najbolji mogući način podržali manifestaciju kojom se populariziraju knjige i čitanje. Ujedno smo i ispunili glavni cilj - potaknuli smo učenike na druženje s knjigom i na što češći boravak u školskoj knjižnici što je osnovni preduvjet stvaranja trajnih navika čitanja i cjeloživotnog učenja na izvorima informacija i znanja.

DRUŽENJE S RIJEČKIM OLIMPIJCIMA

Obilježavanje manifestacije „**Mjesec hrvatske knjige 2012.**“ obogatili smo druženjem s proslavljenim riječkim olimpijcem - **30. listopada 2012.**, u školskoj knjižnici, ugostili smo **ARAMISA NAGLIĆA!**

Sama ideja druženja sa slavnim članovima **Hrvatskoga kluba olimpijaca** potekla je od **Vali Božić**, nastavnice TZK-e u našoj školi, koja je i glavni organizator druženja. Nažalost, „friški“ zlatni olimpijac **Samir Barać** bio je zauzet sportskim, a **Snježana Pejčić** i **Mirza Džomba** poslovnim obvezama. Najviše nam je žao što zbog privatnih razloga nije došao **Zdravko Ćiro Kovačić**, legenda riječkog i hrvatskog sporta.

Nakon napetog iščekivanja, točno u 17.00 sati, praćen gromoglasnim pljeskom u školsku knjižnicu ušao je **Aramis Naglić**, slavni hrvatski košarkaš i olimpijac! Voditeljica programa, **Eliana Makovac iz 7.b**, imala je čast, u ime učenika i djelatnika naše škole, pozdraviti sjajnog riječkog sportaša. „*Sportaši su nama djeci uvijek uzor, a njihovi uspjesi su nam poticaj da se još više trudimo u postizanju školskih i sportskih rezultata. Uspjesi olimpijaca najviše nas vesele i čine ponosnima! Divimo se vašim naporima koje ulažete u postizanje svojih ciljeva i time nas učite da se sve može postići ako se jako trudimo*“, poručila je u pozdravnom govoru naša **Mlada knjižničarka**.

Dora Lucija Nujić iz 7.c ispričala nam je priču o postanku i duhu *Olimpijskih igara*, a „šestaši“ **Matija Starčević** i **Antonela Ožanić** podsjetili su nas na osnovne simbole - *olimpijsku baklju*, odnosno *grb i zastavu Olimpijskih igara*. Uvodni dio programa zatvorila je **Antonija Buterin iz 6.b** s nekoliko riječi o samom **Aramisu Nagliću**.

Glavni dio druženja, kakvog samo poželjeti možete, pripao je slavnom riječkom olimpijcu. **Aramis Naglić** ispričao nam je kako je tekla njegova životna sportska priča i punih sat vremena strpljivo odgovarao na mnoga pitanja znatiželjnih učenika. U 23 godine profesionalnog bavljenja sportom, od riječkoga „*Kvarnera*“, uz mnogo truda i odricanja, uspona i padova, mnogih sportskih uspjeha, posebno je ponosan na dva naslova prvaka Europe s nekadašnjim splitskim

klubom „Jugoplastika“ i srebrnom medaljom s *Olimpijskih igara 1992. godine u Barceloni*. Prisjetio se i svog prvog nastupa u „Kvarneru“, kada je kao klinac od 18 godina pred pet tisuća ljudi nastupio protiv „Partizana“. Od košarkaških uzora izdvojio je legendarnog *Nikolu Plećaša*, a prisjetio se i fenomenalnog *Dražena Petrovića*, istaknuvši ga kao uzor svima koji se danas bave, ne samo košarkom, već sportom općenito. Učenicima je otkrio da je u bavljenju sportom najvažnija dobra organizacija vremena te je istaknuo da je obitelj važan faktor u uspjehu svakog profesionalnog sportaša. Tu je iskoristio priliku i posebno pohvalio svoju suprugu koja je sama „podigla na noge“ dvojicu sinova. „Mislim da sam napravio dobru karijeru. Ja sam svojom karijerom zadovoljan!“, zaključio je **Aramis** „sportski dio“ razgovora.

Prčajući o književnosti, naš je gost istaknuo da je kao mlađi volio čitati pustolovne knjige i „gutao“ je stripove. Najdraži dječji pisac mu je Mato Lovrak, a najdraža knjiga „Petnaestogodišnji kapetan“ J. Vernea. Lektire je volio čitati, a pisati nešto malo manje. Matematika mu baš i nije bila najdraži predmet, a osim tjelesnog, volio je povijest i zemljopis. Poručio je klicima da budu uporni i ne odustaju od svojih želja te da uvijek prihvaćaju autoritet i uživaju u onome što rade.

Na kraju izuzetno poučnog i veselog druženja ravnatelj škole, **Josip Crnić**, prof. i nastavnica TZK-e, **Vali Božić**, predali su dragom gostu darove za uspomenu na današnji dan – *Monografiju OŠ „Sveti Matej“* i *grb Olimpijskih igara* izrezbaren u drvu. **Aramis Naglič** nije krio oduševljenje druženjem s učenicima i djelatnicima **OŠ „Sveti Matej“** te se iskreno zahvalio na darovima i toplom gostoprimstvu.

Program **Druženja s olimpijcima** završili smo gledanjem dokumentarnog filma „**Riječki Olimpijci**“, koji opisuje nastupe vrhunskih riječkih sportaša od *Olimpijskih igara u Parizu 1924. do Londona 2012. godine*.

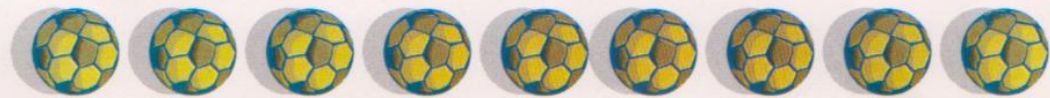
O susretu učenika **OŠ „Sveti Matej“** s olimpijcem **Aramisom Nagličem** možete čitati i u prilogu *Školski list* u *Novom listu* od 05. studenoga 2012. godine.

OŠ „SVETI MATEJ“ VIŠKOVO
 ŠKOLSKA KNJIŽNICA, 30. listopada 2012.g.

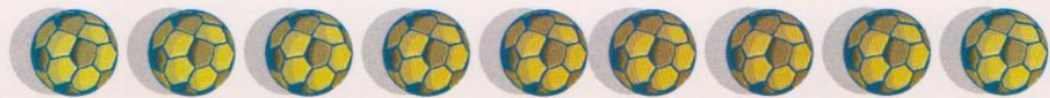

SUSRET S
RIJEČKIM
OLIMPIJCIIMA

Veliko zadovoljstvo bilo
 je razgovorom sa takvo
 razigranim i drugim
 učenicima!

Bayla

**PRILOG IZ
„NOVOG LISTA“,
ponedjeljak,
05. studenoga 2012.**

Učenici su Aramis Nagliča »izrešetal« pitanjima

ARAMIS NAGLIĆ POSJETIO OŠ SV. MATEJ

Spoj sporta i književnosti

U ugodnoj atmosferi školske knjižnice pričalo se o sportu, životu sportaša, obitelji, omiljenim knjigama..., a srebrni olimpijski košarkaški reprezentativac dobro je podnio »kišu« pitanja znatiželjnih učenika

Zanimljiv spoj sporta i književnosti obilježio je sam kraj mjeseca listopada u OŠ Sv. Matej u Viškovu. Naime, u sklopu obilježavanja Mjeseca knjige, knjižničarka Jasminka Bertović Pupić i profesorica tjelesne i zdravstvene kulture Vali Božić organizirale su posjet riječkih olimpijaca ovoj najvećoj školi u Primorsko-goranskoj županiji. Unatoč činjenici da su najavljeni vaterpolisti Zdravko Čiro Kovačević i Samir Barać u posljednji trenutak ipak morali otkazati svoje gostovanje te je školu posjetio samo košarkaš Aramis Naglič, susret su uspješnim ocijenili i domaćini i gost. Naime, u ugodnoj atmosferi školske knjižnice pričalo se o sportu, životu sportaša, obitelji, omiljenim knjigama..., a srebrni olimpijski košarkaški reprezentativac dobro je podnio »kišu« pitanja znatiželjnih učenika.

Kako je započela Nagličeva košarkaška priča, je li volio školu, što je kao dječak želio raditi u životu, kako je uskladio treninge i školske obveze, gdje je trenirao, je li imao sporstke uzore, što mu znači osvojena srebrna medalja i niz drugih pitanja uputili su viškovski učenici proslavljenom košarkašu koji je strpljivo odgovorio na svako postavljeno pitanje, ali i sam uputio nekoliko.

I dok je poznati košarkaš ostao iznenađen činjenicom da više od 450 učenika ove škole održava živim Školsko sportsko društvo »Malik« te da ih se puno više bavi sportom i izvan škole, učenici su s odobravanjem pozdravili Nagličevo priznanje da u školi nije volio matematiku, ali su mu zato povijest, zemljopis te tjelesna i zdravstvena kul-

Ravnatelj Josip Crnić i profesorica Vali Božić gostu su uručili darove

tura bili najomiljeniji predmeti. Osim toga, učenicima je otkrio da dobra organizacija vremena i obveza karakteristike svakog pojedinca koji se pojedinim sportom bavi iz ljubavi, a svoju srebrnu medalju posvetio je supruzi koja je, zbog njegovog čestog izbjivanja iz kuće, gotovo sama odgojila njihova dva sina.

Pričajući pak o književnosti, odnosno čitanju, Aramis Naglič istaknuo je da mu je žao što ni danas ne pronalazi dovoljno vremena da pročita sve što ga zanima te da mu je jako žao što mladi danas ne čitaju stripove koji su bili itekako popularni u njegovoj mladosti. U fazi koja je prethodila stripovima, Aramis Naglič najradije je čitao Matu Lovraka, a budući da kao najdražu knjigu pamti Petnaestogodišnjeg kapetana Julesa Verna, nimalo ne čudi što je sebe u budućnosti vidio kao pomorca. Ipak, kako je rekao viškovskim učenicima, nije mu žao što mu je košarka sasvim drugačije »posložila« život zbog čega bi, unatoč brojnim odricanjima koja sport podrazumijeva, opet izabrao »košarkaški« put.

K. KRIKŠIĆ

NOVO U KNJIŽNICI

Kako je naš „*MATEJ*“ godišnjak i izlazi krajem kalendarske godine, navest ćemo neke od *zanimljivijih naslova* koji su u fond školske knjižnice ušli u razdoblju od *1. prosinca 2011. do 1. prosinca 2012. godine.*

Učenički fond:

AUTOR	NASLOV
	BIBLIKA : velika ilustrirana enciklopedija
	LIDRANO 2012.
	UMJETNOST : velika ilustrirana enciklopedija
	ŽIVOT KAO MOJ: KAKO ŽIVE DJECA ŠIROM SVIJETA
	ČAKAVČIĆI PUL RONJGI 17
<i>Barić, Sanja</i>	OBIČNO NEOBIČNA DJEVOJČICA
<i>Bednjanec, Ivica</i>	GENIJE JASNA I OSMOŠKOLCI
<i>Bešlić, Stanko</i>	MORSKI SISAVCI PUŽEVI, ŽABE, RAKOVI, KORNJAČE
<i>Fine, Anne</i>	TULIPINA IGRA
<i>Knister</i>	ČAROBNICA LILI U POTRAZI ZA IZGUBLJENIM BLAGOM
<i>Mihelčić, Nada</i>	ZELENI PAS
<i>Muck, Desa</i>	ANICA I SPORTSKI DAN
<i>OŠ „Milan Brozović“ Kastav</i>	KAKO SU KASTAFCI SELI SOL I SADILI SARDELICE
<i>Vercoe, Elizabeth</i>	NE ČUPAJ SI KOSU!

Učiteljski fond:

AUTOR	NASLOV
<i>Briers, Stephen</i>	TEEN ANĐELI
<i>Lukšić, Ana</i>	SUTRA JE NOVI DAN
<i>Metcalf, Linda</i>	SAVJETOVANJEM DO RJEŠENJA
<i>Sikirica, Milan</i>	ZBIRKA KEMIJSKIH POKUSA ZA OSNOVNU I SREDNJU ŠKOLU
<i>Zrilić, Smiljana</i>	DJECA S POSEBNIM POTREBAMA U VRTIĆU I NIŽIM RAZREDIMA OSNOVNE ŠKOLE

Audiovizualna građa:

ANABELINA ŽELJA

BALTAZAR / znanstveno-popularne emisije iz prirodoslovlja i matematike

BOŽIĆNA BAJKA

5 DJECE I ŽELJOSAUR

TAJANSTVENI OTOK – *Zemlja daleke prošlosti*

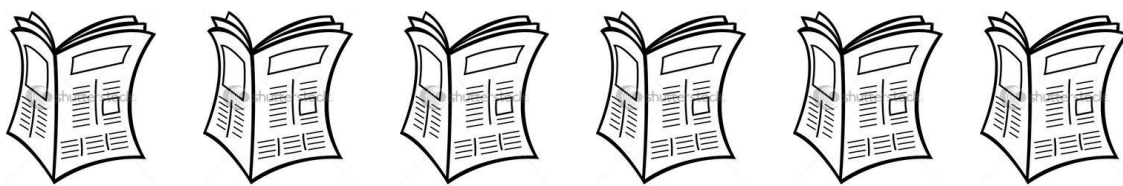
ČASOPISI KOJE PRIMA NAŠA KNJIŽNICA

Časopisi koji se nalaze u našoj knjižnici, a koji vam mogu poslužiti za redovito informiranje, razonodu ili referat, mogu se uvjetno podijeliti u dvije grupe:

A. Časopisi namijenjeni učenicima:

1. **RADOST** (ilustrirani list za učenike osnovnih škola)
2. **MODRA LASTA** (revija za pouku, zabavu i samostalni stvaralački rad učenika)
3. **SMIB** (Smilje i bosilje, poučno-zabavni list za djecu)
4. **PRVI IZBOR** (časopis za djecu)
5. **MOJ PLANET** (časopis za djecu)
6. **ALKICA** (dječji enigmatski školski časopis)
7. **DRVO ZNANJA** (enciklopedijski časopis za mladež)
8. **MERIDIJANI** (časopis za zemljopis, povijest, ekologiju i putovanja)
9. **HRVATSKE ŠUME** (časopis za popularizaciju šumarstva)
10. **PRIRODA** (časopis za popularizaciju prirodnih znanosti)
11. **ABC tehnike**
12. **MATKA** (časopis za mlade matematičare)
13. **MATEMATIČKO - FIZIČKI LIST** (časopis iz matematike i fizike za učenike)
14. **NARODNI ZDRAVSTVENI LIST** (časopis za unapređenje zdravstvene kulture)
15. **OLIMP** (magazin Hrvatskog olimpijskog odbora)
16. **ČOVJEK I SVEMIR** (astronomsko-astronautički časopis Zvezdarnice Zagreb)
17. **UNIKAT** (časopis s idejama za kreativne)

B. Časopisi namijenjeni učiteljima:

1. **NAPREDAK** (časopis za pedagojsku teoriju i praksu)
2. **DIJETE I DRUŠTVO** (časopis za promicanje prava djeteta)
3. **DIJETE – ŠKOLA - OBITELJ** (časopis za odgoj i obrazovanje djece osnovnoškolske dobi namijenjen stručnjacima i roditeljima)
4. **ZRNO** (časopis za obitelj, vrtić i školu)
5. **JEZIK** (časopis za kulturu hrvatskoga književnog jezika)
6. **STRANI JEZICI** (časopis za unapređenje nastave stranih jezika)
7. **HRVATSKO SLOVO** (tjednik za kulturu)
8. **VIJENAC** (novine Matice hrvatske za književnost, umjetnost i znanost)
9. **MATEMATIKA I ŠKOLA** (časopis za nastavu matematike)
10. **POUČAK** (časopis za metodiku i nastavu matematike)
11. **KNJIŽEVNOST I DIJETE** (časopis za dječju književnost i književnost za mlade)
12. **ŠKOLSKE NOVINE** (tjednik za odgoj, obrazovanje, znanost i kulturu)
13. **ZVONA** (mjesečnik za kršćansku kulturu)
14. **LAĐA** (časopis za promicanje religioznog odgoja i vrjednota kršćanske kulture)
15. **RIZIK** (bilten za prevenciju ovisnosti i drugih poremećaja u ponašanju djece i mladih)
16. **GLAS NSK** (časopis Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu)
17. **GLASNIK OPĆINE VIŠKOVO**
18. **ZELENO I PLAVO** (magazin Primorsko-goranske županije)

TORBE NAPRAVLJENE OD STARIH KNJIGA!

Pred vama je tekst koji će neke zgroziti, nekima će biti simpatičan, neki će čak biti i oduševljeni!

Bilo kako bilo – određene derutne, pošarane, potrgane i uništene knjige ne završavaju u smeću, već dobivaju drugu priliku kao modni dodaci!

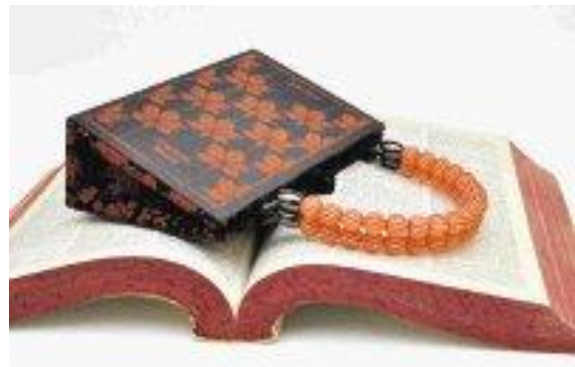
Neki ljudi kupuju knjige samo da bi njima ukrasili police ili pokazali gostima da su „načitani“ pa zašto je onda grijeh ponijeti ih u grad pretvorene u torbice ili novčanike, čak?

Pitanje je dobro za razmišljanje i raspravljanje, javno ili privatno, no činjenica je da se takvo što uistinu i događa! Treba naglasiti da se takve domišljate preinake rade isključivo na zastarjelim udžbenicima, knjigama koje su toliko oštećene da se ne mogu popraviti i koje su namijenjene za otpis. Reciklirajući knjigu koja bi završila u smeću, onaj tko ju je volio čitati daje joj drugu priliku. Čak i ako su od knjige upotrebljive samo korice, ona ne mora biti bačena u otpad.

Kad od knjižničara i ljudi koji se bave knjigama možete saznati da se od knjiga za otpis mogu napraviti vjenčiči, police za knjige, sat, sjenilo za svjetiljku, sef za pohranjivanje vrijednih stvari, nakit, okvir za fotografije pa tako i torba, može se zaključiti da se knjiga smije izrezati, osim ako se radi o prvom izdanju, nekom vrijednom i rijetkom primjerku.

Ovisno o tome koliko je osoba pedantna, za dovršenje ovakvog modnog dodatka može joj trebati oko osam sati, tvrde iskusni „pretvaratelji“ knjiga u torbe. Time se bavi i **Caitlin Phillips**, koja se nakon što je svoje prve kreacije prilično brzo prodala, 2004. godine odvažila osnovati vlastitu tvrtku „Rebound Designs“ i počela spašavati

polovne i neželjene knjige pretvarajući ih u unikatne modne dodatke. Godišnje prelista od 500 do 700 knjiga da bi izrezala stranice i u korice stavlja tkanine s lijepim uzorcima.

„Kad sam prvi put pročitala članak o ženi koja radi takve torbice, slomila sam se. Najprije sam pomislila kako se uništavaju stare, vrijedne knjige koje bi netko pročitao. Sad kad znam o čemu se radi, osjećam se bolje. Radila sam u trgovini rabljenim knjigama i imala sam priliku vidjeti koliko oštećenih knjiga i zastarjelih udžbenika svake godine završi u kontejneru. Dok sam odrastala, stalno sam čitala i učili su me da se prema knjigama odnosim kao da su svete. Nikad nisam pisala po rubovima stranica, niti „radila uši“ i naravno da mi je u početku bilo neobično romane, enciklopedije i udžbenike rezati skalpelom. Ubija me kad bacam bilo što, a baciti knjigu za mene je pravi užas! Većina tih knjiga ima predivne korice koje izgledaju kao umjetničko djelo i zašto ih ne iskoristiti?“, kaže **Caitlin Phillips**.

Saznajemo da **Caitlin** stranice knjiga ne baca, nego ih daje prijatelju koji od njih radi kolaže i druge umjetničke projekte. Na ideju o recikliranju knjiga došla je prije osam godina, dok je radeći u trgovini pribora za jelo sanjarila o boljem životu. Oduvijek je voljela šivati odjeću i reciklirati, od starih predmeta izrađivati rukotvorine pa joj je bilo poznato da se torbe izrađuju od kutija za cigarete i starih registarskih tablica. Počela je raditi nacrt torbe izrađene od knjiga, iako je za nju to bio ne samo umjetnički, nego, kako kaže, i „etički izazov“!

„Najtraženija knjiga za torbicu je „Ponos i predrasude“ Jane Austin. Odlična je, no nisam uviđala koliko je popularna. No, nije svaka knjiga pogodna za napraviti torbicu. Nikada ne bih razrezala vjerske knjige, niti bih, primjerice, napravila torbicu od knjige „Mein Kampf“. Dugo nisam mogla prići knjizi „Fahrenheit 451“ Raya Bradburyja jer mi se činilo preironičnim uništiti knjigu koja piše o uništavanju knjiga.“

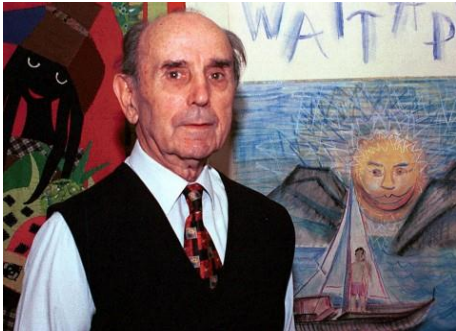
Dok izrađuje torbe, čija cijena iznosi od 500,00 do 1.500,00 kuna, najčešće knjigu okreće naopako. „Tada ne mogu razumijeti što piše, inače bih počela čitati i nikada na bih uspjela napraviti niti jednu torbicu“, priznaje **Caitlin**.

Kao i svi pravi knjigoljupci, **Caitlin Phillips** svoje knjige jako čuva, čak ih ne voli posuđivati niti bliskim prijateljima...

DOBRA SPOMINJANJA ...

**U 2012. godini napustili su nas
Joža Horvat, Stanislav Femenić i Ivan Kušan.
„Otišli su u dobra spominjanja“, kako bi stari ljudi
rekli. Otišli... ali zauvijek žive u svojim prekrasnim
romanima i stihovima...**

Joža Horvat bio je poznati hrvatski književnik i moreplovac, svestrani autor koji se proslavio putopisima, a kao pisac bio aktivan skoro do kraja života. Pisao je romane za djecu i odrasle, pripovijetke i drame, filmske scenarije, novinske članke i radio-drame. Dobitnik je brojnih nagrada, među ostalim, Nagrade za životno djelo „Vladimir Nazor“, a 2005. godine je, za iznimni doprinos u književnosti i kulturi, dobio odličje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Autor je poznatih i od publike dobro prihvaćenih knjiga: **»Sedmi b«, »Prst pred nosom«, »Ni san ni java«, »Mačak pod šljemom«, »Operacija Stonoga«, »Waitapu«.** Djela su mu prevedena na ruski, poljski, češki, slovački, mađarski, bugarski, albanski i esperanto.

Rođen u Međimurju, trebao je kao kontinentalac biti nevičan moru, ali je već u zreloj životnoj dobi, u četrdesetim godinama, krenuo u životnu i književnu avanturu i izgradio prvi jedrenjak **»Skitnicu«,** a onda i mnogo poznatiju **»Besu«.** Njime je 1965. godine krenuo na svoje prvo putovanje oko svijeta. Iz raznoraznih svjetskih luka javljao se novinskim tekstovima u Vjesniku pa su mnogi u domovini mogli pratiti njegove avanture. Tako je i 1973. godine nastalo njegovo najpoznatije djelo, putopis i brodski dnevnik **»Besa«.** Godinama poslije opet se vraćao, pisao i pričao o moru. **»Bez mora ne mogu u životu. Kad brod spusti jedra, znam, bliži se kraj«.** Tako je i **Barba Joža** još jednom otplovio na pučinu. A njegova **»Besa«** posljednji put spustila jedra.

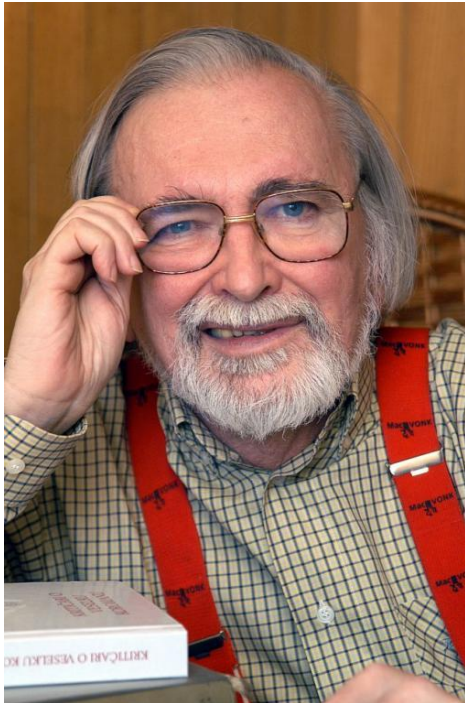
Hrvatski pjesnik i pripovjedač **Stanislav Femenić** najveći je dio svojeg književnog opusa posvetio stvaralaštvu za djecu i mlade. Stvarao je jednostavne, vedre i ritmične stihove, kojima je nastavio Vitezovu poetiku, a osobito je bio vješt u humornim jezičnim igrama. Objavio je, među ostalim, zbirke **»Puž na ljetovanju«, »Krijesnice«, »Trči, trči Trčimir«, »Idi pa vidi«.** Proza mu je više lirski intonirana, živahna i anegdotalna s fantastičnim elementima, pretežito iz zoobotaničkog svijeta: **»Tikva s nosom«, »Dosjetljivi**

jedan", "Ludi kamen" . Od 1968. objavio je stotinjak slikovnica za domaće i inozemne nakladnike, među kojima i seriju foto-slikovnica, a mnogi tekstovi su mu uglazbljeni. Među njegovim slikovnicama su i „Mali pekar“, „Veseli krojač“, „Mini u šumi“, „Veseli svirači“, „Ptičja ženidba“ te „Gradski i poljski miš“.

20. studenoga 2012., u 80. godini života, napustio nas je **Ivan Kušan**, cijenjeni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Rođen u Sarajevu, diplomu i magisterij stekao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, gradu u kojem je proveo svoj život te stvorio zavidan književni opus.

Bio je urednik nekoliko časopisa, kao i hit-biblioteka za djecu, cijenjeni autor dječjih romana, priča i putopisa. Njegova su djela obilježila djetinjstva mnogih generacija hrvatskih školaraca.

Najviše ćemo ga pamtiti po serijalu romana o dječaku Koku, čiji je prvi dio objavljen 1956. pod naslovom „**Uzbuna na Zelenom vrhu**“. U njemu je **Kušan** prvi put čitateljima predstavio lik Koka Milića, nestašnog dječaka koji se nije plašio avantura, koje su potom opisane u još nekoliko romana. Romani „**Koko u Parizu**“ i „**Koko i duhovi**“ postali su hitovi te nevjerojatno omiljeni među mladim čitateljima, kao i **Kušanov** roman „**Lažeš, Melita**“, prema kojemu je snimljena popularna serija. 2011. godine roman „**Koko i duhovi**“ piščev sin Daniel Kušan „preselio“ je na filmsko platno, a film je bio među najgledanijima te godine u Hrvatskoj. Uskoro na velika platna stiže i roman „**Zagonetni dječak**“, kao nastavak filmskog serijala o Koku.

Iako su šarmantna lažljivica Melita i avanturist Koko prva asocijacija na spomen piščeva imena, treba naglasiti da **Kušan** nije samo klasik dječje literature, nego i jedan od najcjenjenijih hrvatskih prozaika, pa i dramskih pisaca. Pisao je novele, romane i drame za odrasle te prevodio velikane književne riječi, poput majstora kratkih priča Raymonda Carvera, kojega je i predstavio čitateljskoj publici ovih prostora. Jedan od najboljih romana sedamdesetih godina prošlog stoljeća, ali i suvremene hrvatske proze u cjelini, kratak je roman, odnosno ljetopis za razbibrigu „**Toranj**“. Hvaljen od kritike, proglašen romanom godine, a uspješno je prebačen i u kazalište.

Sve to određuje **Ivana Kušana** kao nezaobilaznu i vrlo istaknutu točku u hrvatskoj književnosti, osobu koja je bez kalkulacija stvarala i živjela književnost, ostavivši iza sebe silna bogatstva, ona priznata i ona koja još uvijek čekaju svoj trenutak slave.

*Uzbudljivost možemo potražiti i dobiti
u raznim medijima.*

*Na televiziji, preko interneta,
u videoigricama, na rock koncertu,
u velikim fizičkim naporima,
ali istinsku uzbudljivost koja će nas progutati
ne uskraćujući osjećaje, ne uklanjajući neophodne
okuse i mirise, može nam pružiti
samo knjiga.*

ALDO PAQUOLA

